

www.e-rara.ch

**Silva locorum, qui frequenter in concionibus occurrere solent, omnibus
divini verbi concionatoribus, cum primis utilis & necessaria**

Luis

Venundatur Parisiis, 1586

Zentralbibliothek Zürich

Shelf Mark: RRa 166

Persistent Link: <https://doi.org/10.3931/e-rara-26764>

Purgatorium.

www.e-rara.ch

Die Plattform e-rara.ch macht die in Schweizer Bibliotheken vorhandenen Drucke online verfügbar. Das Spektrum reicht von Büchern über Karten bis zu illustrierten Materialien – von den Anfängen des Buchdrucks bis ins 20. Jahrhundert.

e-rara.ch provides online access to rare books available in Swiss libraries. The holdings extend from books and maps to illustrated material – from the beginnings of printing to the 20th century.

e-rara.ch met en ligne des reproductions numériques d'imprimés conservés dans les bibliothèques de Suisse. L'éventail va des livres aux documents iconographiques en passant par les cartes – des débuts de l'imprimerie jusqu'au 20e siècle.

e-rara.ch mette a disposizione in rete le edizioni antiche conservate nelle biblioteche svizzere. La collezione comprende libri, carte geografiche e materiale illustrato che risalgono agli inizi della tipografia fino ad arrivare al XX secolo.

Nutzungsbedingungen Dieses Digitalisat kann kostenfrei heruntergeladen werden. Die Lizenzierungsart und die Nutzungsbedingungen sind individuell zu jedem Dokument in den Titelinformationen angegeben. Für weitere Informationen siehe auch [Link]

Terms of Use This digital copy can be downloaded free of charge. The type of licensing and the terms of use are indicated in the title information for each document individually. For further information please refer to the terms of use on [Link]

Conditions d'utilisation Ce document numérique peut être téléchargé gratuitement. Son statut juridique et ses conditions d'utilisation sont précisés dans sa notice détaillée. Pour de plus amples informations, voir [Link]

Condizioni di utilizzo Questo documento può essere scaricato gratuitamente. Il tipo di licenza e le condizioni di utilizzo sono indicate nella notizia bibliografica del singolo documento. Per ulteriori informazioni vedi anche [Link]

possimus. Cito enim mēs pondere laboris frangitur, cito ad male dulces, quas reliquerat, reuertitur voluptates, quando quæ præmia bonis, quæ malis supplicia proposita sint nō recordatur.

Gene. 3. Pelliceis tunicis Dominus primos parētes induit quæ ex mortalitatem suam quam peccando meruerunt, & fragilitatem quæ ex carnis corruptione veniebat, quocumque pergerent, circumferre. Quod plane ita esse stelliget qui partim videat nos quotidie, dū viuimus morti fieri propiores, partim assiduas humanæ vitæ calamitates, & luctus, & morbos mortis nuntios contempletur.

Purgatorium.

August. **T**EMPUS quod inter hominis mortem & ultimā resurrectionē interpositum est, animas abditis receptaculis cōtinēt, sicut vnaquæque digna est vel requie, vel ærumna, pro eo quod sortita est in carne dū viueret. Neque negandū est defunctorū animas pietate suorū viuentiū releuari, cum pro illis sacrificiū mediatori offertur: vel eleemosynæ in Ecclesia fiunt. Sed eis hæc profunt, qui cū viuerent, hæc sibi vi postea possent prodesse meruerunt. Est enim quidam viuendi modus nec tam bonus, vt nō requirat ista post mortem: nec tam malus, vt ei non profint ista post mortem. Aug. in Ench. c. 1.

Purgandus est igne purgationis qui in aliud sæculum distulit fructum conuersionis. Hic autē ignis etī æternus non sit, miro modo est grauis: excellit enim omnē poenam, quam vnquā quis passus est in hac vita vel pati potest. Aug. in serm. de igne purgat.

COLLE. Hoc vel maximū inter sacramentum baptismi & poenitentia: discrimen est, quod cum baptismus regeneratio quædā & natiuitas interni hoīs sit, nihil in regenerato pristina: vetustatis relinquit: quemadmodum in ijs reb. quæ generantur, nihil ex materia illa ynde generata sunt, manet, vt in pullo, q. ex ouo generatus est, nihil ex ouo remanet. At cū sacramentalis confessio non quidem regeneratio, sed veluti languentis animæ medicina sit,

iuxta

iuxta dispositionem quam in ea inuenit, remedium præstat. Sicut enim (vt Philosophi docent) actus actiuorū in patiente disposito, cū autē dispositio quæ ad hoc sacramentū requiritur, contritio sit, pro ratione contritionis præstat beneficiū salutis. Si enim ea perfecta sit (qualis B. Magdalenz fuit) totam simul cū culpā pœnā relaxat. Si vero minor sit sublata culpa, quædam pœnæ portio remanet, vel pijs operibus in hac vita luenda, vel igne purgatorio in altera expianda. Cuius rei exemplum in Absalone Dauidis filio habemus: qui cum fraternæ cedis reus esset, & post longam tempus ab exilio reuocatus, in gratiam cū patre redisset, ante patris tamen conspectum apparere prohibitus est. Maneat (inquit ille) in Hierusalem, & faciam meam non videat. Ad hunc modum se cœlestis ille pater cum ijs animabus gerit, quæ purgationis igne luunt, quæ in hac vita cōmiserunt. Non enim diuinæ amicitiz & gratiæ exortes sunt, sed ad conspectum tamē eius, donec perfecte purgatæ fuerint, nō admittuntur.

Magna Dei misericordia & providentia factum est, vt post hanc etiam vitam, satisfactioni locus esset. Is enim qui vult omnes homines saluos fieri, quiq; non vult mortem peccatoris, sed magis vt conuertatur & viuat, animaduertens multos ex hac vita decedere, nec adeo puros, vt digni fiāt qui statim ad diuinæ visionis gloriam sublimentur, nec tamen adeo impios, vt extrema inferorū supplicia patiantur, medium quendā eius misericordia locum destinauit, vt hac pia providentia & misericordiæ locus esset, & diuinæ iustitiæ debito satisfaceret. In quo etiam diuinæ benignitatis splendor elucet, quod eiusmodi animas non modo pœnis suis purgati, sed piorum etiam & consanguineorum elemosynis, precibus, & sacrificijs iuari posse, constituit. Cuius rei in igne extat exemplum, quod Diuus Bernardus in vita S. Malachiæ memorat his verbis: Mortua est Malachiæ soror. Nec prætereundæ visiones quas vidit de ea. Huius siquidem sanctus carnalem exhorruerat vitam, & tanto zelo, vt se deuouerit, non visorū eam in carne viuentem. At illa carne soluta, solutum est votum, & cepit videre in spiritu quam in carne noluit. Quadam nocte audiuit per somnū vocem sibi dicentis, sororem eius stare foras in armo, & ecce per totos triginta dies nihil gustasse. Qui euigilans citō, intellexit cuius

desce inedia marceret: & diligenter discusso numero dierum quem audierat, ipsum esse reperit, ex quo pro ea panem de celo vitum non obtulisset. Tunc ille qui sororis non animam oderat, sed peccatum, beneficentiam quam intermiserat, rursus adoritur. Neque id frustra. Non inuito post visa est illi peruenisse ad limen Ecclesie, necdum ramen posse intrare: apparere etiam in veste pulla. Cumque ille perseveraret, curans ne quo die solita stipe frustraretur, secundo vidit eam in veste subcandida admissam quidem intra Ecclesiam, sed altare contingere non permitti. Tertio tandem visa est aggregari ceteri candidatorum, & in veste candida. Vides Lector, quantum valeat deprecatio iusti assidua: verè reg-

num coelorum vim patitur, & violenti rapiunt illud. Nonne tibi videtur Malachia oratio vicem quodammodo effractoris exhibuisse celestibus portis, quando peccatrix mulier fraterni obtinuit armis, quod suis meritis negabatur? Hanc vim Iesu bone, tu qui pateris, facis, validus, & pius ad saluandum, faciens misericordiam, & potentiam in brachio tuo, & in sacramento tuo: seruans sanctis qui in terra sunt usque in consummationem seculi. Hoc planè sacramentum potens peccata consumere, debellare & obuias potestates, inferre coelis reuertentes de terra.

Iudicium extremum.

Grego.

Presentis temporis ita agenda est latititia, ut nunquam amittitur sequentis iudicii recedat à memoria. Gregorius homilia. 2.

Diabolus cum quæ accuset mala, non inuenit, ipsa bona ad mala innectere quærit. Si opera non inuenit, quærit verba, si nec verba, quærit intentionem. Greg. in Mor. lib. 2. c. 8.

Super illud: Super eum ridebunt, &c. Nunc iusti iniustos merentur, tunc ridebunt: iidem tunc timent indicem, ne postea merentur accusatorem. Ille enim tunc sciens rapit, quos nunc blandiens decipit. Greg. li. 6. c. 20.

Iob. 7.

Super illud: Oculi tui in me, & non subistam, &c. Considerat iustus quam stricte Deus iudicet, & periturum se ex se videt: quia

cum